

Warszawa 4.01.2021r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej
dr ANDRZEJ DUDA
ul. Wiejska 10
00-902 Warszawa

Dot.: informacja o wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie oskarżonego kpt. Witolda Antoniego Łuciuka byłego szefa ochrony w więzieniu w Barczewie w 1983-1984 roku, który uchylił wyrok Sądu Rejonowego uniewinniający w/w.

Szanowny Panie Prezydencie!

Do więzienia w Barczewie latem 1983 roku zaczęto zwozić skazanych wyrokami sądu PRL: przewodców KPN Leszka Moczulskiego, Tadeusza Stańskiego i Romualda Szeremietiewa, którzy przez cały okres Solidarności byli osadzeni w areszcie na Rakowieckiej, przywódców Solidarności Andrzeja Słowika i Jerzego Kropiwnickiego z Łodzi, Piotra Bednarza i Władysława Frasyniuka z Wrocławia, Patryka Kosmowskiego z Podbeskidzia oraz Edmunda Bałukę przywódcę z 1970 roku strajków w Szczecinie.

Więźniowie polityczni doświadczali nie tylko kary ograniczenia wolności, ale byli maltretowani fizycznie i psychicznie. Stosowano wobec nich tortury co zostało opisane w grypsie Tadeusza Stańskiego. Nie zważano na to, że nie byli to pospoliccy bandyci, tylko przeciwnicy polityczni ówczesnej władzy. Wyrazem szczególnej inwigilacji było, jak wykazał proces, zainstalowanie w każdej celi więźniów politycznych podsłuchów.

Część z uwięzionych mimo izolacji dalej prowadziła walkę o godność ludzką i właściwe traktowanie.

Wśród uwięzionych w Barczewie funkcjonowały trzy postawy: Edmund Bałuka i Leszek Moczulski nie angażowali się, Andrzej Słowik i Jerzy Kropiwnicki dążyli do wywołania protestu głodowego w celu zmiany sytuacji więźniów politycznych, pozostali szukając innej drogi na uzyskanie tych celów postanowili nie wchodzić w strajk głodowy, którego pierwszymi ofiarami są sami głodujący, tylko zastosować protest czynny pod kierownictwem Tadeusza Stańskiego, który trwał do końca głodówki naszych kolegów.

Po wielu latach od odzyskania niepodległości (10 lat temu) Andrzej Słowik i Jerzy Kropiwnicki przy pomocy mecenasa Marka Markiewicza doprowadzili do procesu kpt. Łuciuka szefa ochrony z Barczewa. Do nich, tzw. grupy łódzkiej dołączył Tadeusz Stański jako kolejny oskarżyciel subsydialny. Pion prokuratorski IPN był przeciwny temu procesowi i praktycznie utrudniał postępowanie a nie pomagał więźniom politycznym.

Sąd Rejonowy uniewinnił od zarzutów kpt. Łucika powołując się na przedawnienie. Uczestniczący aktywnie w procesie mecenas Marek Markiewicz złożył apelację w Sądzie Okręgowym, którego orzeczenie przedstawiamy wszystkim jako ewenement, ponieważ Sąd Okręgowy chyba jako pierwszy sąd w RP stwierdził, że czyny kpt. Łuciuka wypełniają cech ludobójstwa i nie podlegają przedawnieniu.

Takie rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego jest przełomem w orzecznictwie dotyczącym pokrzywdzonych więźniów politycznych umożliwiającym im występowanie przeciwko ich katom.

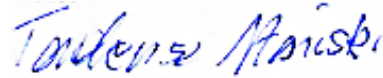
Z uzasadnieniem w/w wyroku powinny zapoznać się władze państwowe i sądownicze, a także wszyscy prawnicy Rzeczypospolitej Polskiej. Pragniemy, aby dzięki takiej świadomości pokrzywdzeni przez PRL szybciej mogli dochodzić swoich praw, a winni - póki żyją - nie pozostawali bezkarni.

Dlatego przesyłamy wyrok, który właśnie ostatnio otrzymaliśmy i przekazujemy na Pańskie ręce

Z wyrazami szacunku

W imieniu
Fundacji Walczącym o Niepodległość,
Wyklętych, Pokrzywdzonych,
Internowanych, Więzionych

Prezes

Tadeusz Stański

Załącznik:

1. Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie, sygn. Akt X Ka 602/20

Do Wiadomości:

1. Prezes Rady Ministrów Mateusz Morawiecki, al. Ujazdowskie 1/3, 00-583 Warszawa
2. Więzień polityczny, Marszałek Sejmu Elżbieta Witek, ul. Wiejska 4/6/8, 00-902 Warszawa
3. Wiceprezes Rady Ministrów dr Jarosław Kaczyński, al. Ujazdowskie 1/3, 00-583 Warszawa
4. Minister Sprawiedliwości Prokurator Generalny Zbigniew Ziobro, al. Ujazdowskie 11, 00-950 Warszawa
5. Szef Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych Jan Józef Kasprzyk, ul. Wspólna 2/4, 00-926 Warszawa
6. Prezes Instytutu Pamięci Narodowej dr Jarosław Szarek, ul. Postępu 18, 02-676 Warszawa